

ЗАКОН НА ОМ ПРИ ПОСЛЕДОВАТЕЛЕН ИНВЕРТОР

Христо Хринов, Георги Георгиев, Станка Кехаякосева

Последователният инвертор е основна схема и модел на симетричен преобразовател на постояннотокова енергия [1]. Захранващата му верига - фиг.1, черпи от източника ток $\bar{I}_0$, който определя мощността на преобразователя.

Целта на настоящето е доказването на връзката между тока и напрежението в захранващата верига, в смисела на закона на Ом, който директно не може да бъде приложен спрямо такава нелинейна верига.

Безки полуериод на установеният режим съответва в комплексната обнова [2,3] от точката:

$$(1) \dots \bar{\Phi} = 2 \frac{1 - \bar{\rho}}{1 - \rho^2} = 1$$

където:

комплексно спряганото: $\bar{\rho} = \exp[(1-j)\theta]$, представлява реалната единица - фиг.2, завъртяна на ъгли θ и редуцирана по модул до $e^{-\Delta\theta}$.

Кдето модулът на $\bar{\rho}$ е:

$$(2) \dots \rho = \exp(-\Delta\theta)$$

използва се още на формула $-\rho^2 = \exp(-2\Delta\theta)$, където:

$$\Delta = \frac{\delta}{\omega} \quad - \text{относително съотношение на } RLC \text{ двете, съответно:}$$

$$\delta = \frac{R}{2L} \quad \omega = \sqrt{\frac{1}{LC} - \delta^2}$$

$\vartheta = \omega \frac{T}{2}$ - ъгълът на полупериода, който изминава фазовия вектор $[\bar{z}]$ за времето на полупериода $\frac{T}{2}$ - фиг. 5.

Според избора на фазовото пространство, изследвания процес се изобразява във вид на траекция в комплексна равнина, където по абсцисата се отнася относителното напрежение на кондензатора

$u = \frac{U}{E}$, а по имажинерната ос - относителното значение на тока

$$j\bar{i} = \frac{\bar{I}}{\omega L}$$

В тази равнина изтекат комплексна фазова равнина, фазовата траектория на установения режим е логаритмична спирала - фиг. 5. Тя се повтаря точно всеки полупериод в установения режим $[\bar{z}]$ се характеризира с център на въртене точката $(-1, j\vartheta)$.

Уравнението на фазовата траектория представяно в комплексен вид е:

$$(3) \dots \Phi(\vartheta) = -1 + (\bar{\Phi} + 1) \cdot e^{(-\Delta + j)\vartheta}$$

Ъгълът $-\vartheta$ е текущо приемлива гранична от ъгъла на полупериода θ : $\vartheta \leq \vartheta \leq \theta$ и пропорционална на времето: $\vartheta = \omega t$, чрез ъгловата скорост.

Изправената постоянна това възможност да се опрестан думичката на тока, като имажинерна съставка по (3).

$$\bar{i}(\vartheta) = \text{Imog}[\Phi(\vartheta)]$$

Извършваме съответните функционални преобразования

се получава:

$$(4) \dots i(\nu^x) = \frac{2 \cdot e^{-\Delta \nu^x}}{1 - \rho^2} [(1 - \rho \cos \theta) \sin \nu^x + \rho \sin \theta \cos \nu^x]$$

Прилагаме теоремата за сферичните стойности се свързва
ля постоянните съставки на току:

$$i_0 = \frac{1}{\theta} \int_0^{\theta} i(\nu^x) d\nu^x$$

Интегралното на (4) се свелва до следните два степенни
интеграла:

$$(5) \dots i_0 = \frac{2}{\theta(1 - \rho^2)} [(1 - \rho \cos \theta) \int_0^{\theta} e^{-\Delta \nu^x} \cdot \sin \nu^x d\nu^x + \rho \sin \theta \int_0^{\theta} e^{-\Delta \nu^x} \cdot \cos \nu^x d\nu^x]$$

Тяжното решение е:

$$\int_0^{\theta} e^{-\Delta \nu^x} \cdot \sin \nu^x d\nu^x = \frac{(-\Delta \sin \theta - \cos \theta) \rho + 1}{(1 + \Delta^2)}$$

$$\int_0^{\theta} e^{-\Delta \nu^x} \cdot \cos \nu^x d\nu^x = \frac{(-\Delta \cos \theta + \sin \theta) \rho + \Delta}{(1 + \Delta^2)}$$

, които заместени в (5) се преобразуват до:

$$(6) \dots i_0 = \frac{2}{\theta} \cdot \frac{\rho^2 - 2\rho \cos \theta + 1}{(1 - \rho^2)(1 + \Delta^2)}$$

Цялото съпротивление при резонансните инвертори, това основание послужилат да се даде рекурентно:

$$(7) \dots \omega \approx \frac{2}{\theta} \cdot \frac{\rho^2 - 2\rho \cos \theta + 1}{1 - \rho^2}$$

От безразмерното равенство (7) се възстановява токът в динсния в електри, посредством използваната постановка на комплексната равнина.

$$(8) \dots I_0 = \frac{E_0}{\omega L \frac{\theta}{2} \frac{1 - \rho^2}{\rho^2 - 2\rho \cos \theta + 1}}$$

Това е терсната зависност между напрежението на източника и съхранения инвертора ток. Определянето на токът етнолично екскура погосудиянето поност от източника и вобще цялата етност на инвертора. Изложният вид на (8) показва, че могат да се стигне да се даде резонанс този тип нелинейни заточи по ветоли, които елиминират третиянето на обекта в преходния процес.

Знаменателя на (8) е диничното съпротивление на съхранящата верига на инвертора в смисъла на закона на ОК:

$$(9) \dots R(\theta) = \omega L \frac{\theta}{2} \cdot \frac{1 - \rho^2}{\rho^2 - 2\rho \cos \theta + 1}$$

Велновля импенданс $-\omega L$, характерен за линейна верига, тука е корегирен от множителя $-\frac{\theta}{2} \cdot \frac{1 - \rho^2}{\rho^2 - 2\rho \cos \theta + 1}$

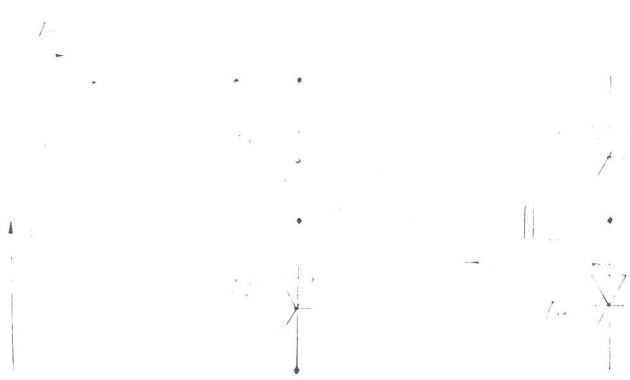
Този корегирещ множител, а чрез него и цялото динично съпротивление (9), зависят съществено от полуермогният ъгел - θ и резул-

ците на единичния полу $\rho - (2)$, посредством затихването на веригата.

Доказаното разширява периметъра на действието на закона на ОМ и при последователният инвертор, навлизайки по този начин в областта на нелинейните схеми и системи.

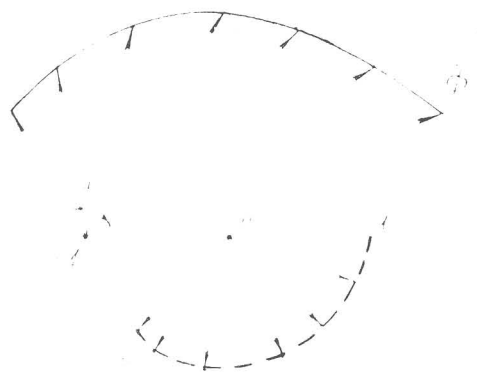
Л И Т Е Р А Т У Р А

1. Начев Н., Г. Малев. Силова електроника. С., Техника, 1979.
2. Хинов Х., С. Кехаякосева, Г. Георгиев. Натрупвания при последователният инвертор. Габрово, 1993. Под печат.
3. Хинов Х., С. Кехаякосева, Г. Георгиев. Установен режим при последователният инвертор. Габрово, 1993. Под печат.

Фиг.1

$$j \mid \rho = \frac{r}{r_0}$$

Фиг.2